

Flynderen

Fiskene havde længe været misfornøjede med, at der ikke var nogen orden i deres rige. Den ene brød sig ikke om den anden, de svømmede til højre og venstre, som de havde lyst, adskilte dem, der gerne ville være sammen, eller spærrede vejen for dem. Den stærkere gav den svage et slag med halen, så han for langt bort, eller slugte den uden videre. "Hvor det var dejligt, hvis vi havde en konge, som kunne øve ret og retfærdighed," sagde de, og blev enige om, at vælge den til konge, som hurtigst kunne svømme gennem floderne og komme de svage til hjælp.

De stillede sig så op ved bredden i række og geled, gedden gav tegn med halen, og så for de allesammen af sted. Gedden, silden, hundestejlen, aborren, karpen og hvad de nu allesammen hedder, røg af sted som en pil. Flynderen svømmede også med og håbede at komme først til målet.

På en gang lød råbet: "Silden kommer først, silden kommer først." - "Hvem kommer først?" råbte den flade, misundelige flynder, "hvem kommer først?" - "Silden, silden." - "Den skaldede sild, den skaldede sild," råbte den arrigt. Til straf er flynderens mund skæv siden den tid.

* * *